

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.18. Ex ratione dicit illi. Noli flere: præsentem enim habet cum, qui filium ad vitam reuocabit; seruit hæc ratio consolationi in morte nostrorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

§ 39. Eam ob causam coniunxit Apostolus notante
 1. Cor. 7: D. Chryostomo virginem viduam, dum ait: *Mulier
 34. inuupta & virgo cogitat que Dominus sunt: ut sit
 Habentur sancta corpore & spiritu. Per inuuptam intelligit
 Tim. 5. continentem: cuius inuictu duos edidit tractatus
 ad fin. nobilissimæ delicatos mulieris, quæ cum paucis
 annis coniugata viro suo vixisset nomine The-
 ratio (quem sanctum inscribit): vir ex hac vita
 emigravit, ipsa verò vidua superflua mansit ætate
 iuuenis: unde ab eo dicitur *Vidua iunior*. Ut au-
 tem autem eam soletur ac constantiam illi hoc
 in statu perli adæat, de præcellentia agit vidua-
 ris, quanti Deus illam æstimet, quæ anque sit na-
 tura: legibus eminentior, & Gentilibus ad mira-
 culum. Ad eius confirmationem refert quod cum
 adhuc minorennis scholas frequenter Rhetori-
 ca, quodam die à Præceptore interrogat: sive
 rit quod amorum esset, & quinam eius paren-
 tes. Respondit, viginti vniis annorum: patre le-
 orbatum iam à viginti annis, cum ipse vnus anni
 infans esset, matre nouemdecim annorum re-
 licta vidua, nunc quadraginta annis vidua perse-
 nerante. Vehementer oblituit Præceptos: erat
 etenim Gentilis, & ad omnes discipulos suos con-
 uertus, sic ait: *Clara voce clamauit: Eo quales
 mulieres apud Christianos sunt. Tanta non modo
 D. CHR. apud nos, sed & apud Gentiles viduas huius est,
 Tom. 5. & admiratio.**

Deinde D. Ambrosius hoc prosequitur argu-
 mentum ex domis & uirginitatibus quibus Deus viduas
 honorauit Noëmi, Judith, Debboram, so-
 cium D. Petri de qua hoc expendit: quod Da-
 minus domum eius intrauerit eam benigne vi-
 sitaturus. *Visitare viduas non designatur. Sed
 hoc non nisi de veris intelligitur (inquit) vi-
 dus: de quibus Apostolos præcipit: Viduas hono-
 ra que verè vidua sunt: Si verò scire desideres
 D. AMB. quas hoc nomine dignetur: ipse seipsum expli-
 Tom. 1. cat. illæ videlicet, quæ solitudinem diligunt,
 1. Timot. 5. perpetuis instant orationibus, silentij sunt stu-
 3. studiosæ, inaccessu graues, abstinentiæ laudabi-
 7: les, vitæque irreprehensibiles. Attende (scri-
 bit Timotheo suo Paulus) & illis insinua, ve-
 ris hoc viduis conuenire, moribus sic esse com-
 3. Timot. 5. positas: *Ut irreprehensibiles sint.* Mirabile ver-
 7: bum. Non parum stupet D. Hieron. Aposto-
 lum ab Episcopo requirere ut irreprehensibilis
 sit: hoc enim est, ac si præcipiat ut nullo
 vitiis, aut imperfectionum sit genere redar-
 guendus: qui namque licet exigua, notatur
 imperfectione, reprehensibilis erit, & ipse Apo-
 stolus D. Petrus quadam occasione talis talis
 erat, ipsum arguente D. Paulo: *Quia irreprehen-
 sibilis erat: Si hoc in Episcopo supremum sit, qui
 statum proficitur perfectionis, quid erit dum hoc
 ipsis viduis ab eodem iniungitur: Præcipe ut ir-
 reprehensibiles sint.**

§ 18. Ex ratione dicit illi. Noli flere: præsen-
 tem enim habet eum, qui filium ad vitam re-
 uocabit; seruet hæc ratio consolationis in
 morte vestrorum.

60. **D**ixit ille nolite flere. Misertus est Christus
 auis viduæ, eiusque lacrymarum: pluri-
 mum enim valent ad cordis viscera per-
 mouenda. Hanc effectum explicat prius §. 18.
*Nomen lacryma viduæ ad maxillam descendunt, &
 exclamatio eius super deducet eam. A maxilla
 enim ascendunt usque ad caelum, & Dominus exau-
 dit non desistat in illis. Ut opinor hisionam
 tangit Cain: Profudit hic sanguinem fratris
 sui abel fratricida, & quamuis in terram ille ce-
 cidisse videbatur, & ab ea absterptus esse ac con-
 tectus, multo tamen verius ascendit usque ad
 caelum contra peruersum grauissimas de-
 ponens querimomas, diuinumque pectus per-
 mouit, & in homicidam prouocauit, ut
 condignis tanto lecleri poenis lecleret fra-
 triciam: *Maledictus eris super terram* Gen. 4. 11
 Aduerte, precor, quid illi sit imendum, qui vi-
 dus lacrymas prouocat: non lacrymas, sed
 cordis sui sanguinem: videntur ad maxillam &
 inde ad terram descendere: sed hoc te minime
 lateat, quod ascendunt usque ad caelum, Deique
 pectus concitent, ut ab eas deducente meritum
 lumat, se supplicium: *A maxilla ascendunt usque
 ad caelum.**

En, huius viduæ lacrymæ, ad maxillam des-
 cendebant, sed ascenderunt non minus quam
 ad exelste: hrisli. Domini pectus, quem contra-
 mortem, rabidam lupam, excitarunt earum
 auctorem, eo quod viduæ filium interfecisset,
 & iam ad antrum suum abducebat, scilicet
 sepulchrum: effectus hic est, quem et-
 iam ut eras liquebit operatæ sunt fororum Mar-
 tiz & Marthæ lacrymæ, & Christum acriter
 pupugerunt, ut de morte vindictam sumeret:
 unde hanc viduam solatur: *Noli flere, Abster-
 ge, precor, domina lacrymas: adsum enim
 vindex in eum qui has tibi lacrymas excitauit,
 mortem intelligo. Hæc autem vna est ratio, ob
 quam illi Dominus ploratum interdicit. Ut
 quid Domine, mulieri huic viduæ flere prohibes?
 Quid enim conuenientius, quid ad eius
 sola-*

60

Ecol. 35.

Eccl. 18.

1.

Lacry-

ma cocti

Deo sunt

pretiose

& effica-

ces.

Gen. 4. 11

En, huius

viduæ lacrymæ,

ad maxillam des-

cendebant,

sed ascenderunt

non minus quam

ad exelste:

hrisli. Domini

pectus, quem

contra-

mortem,

rabidam lupam,

excitarunt earum

auctorem,

eo quod viduæ

filium interfecisset,

& iam ad antrum

suum abducebat,

scilicet

sepulchrum:

effectus hic est,

quem et-

iam ut eras

liquebit operatæ

sunt fororum

Martiz & Marthæ

lacrymæ, & Christum

acriter

II. solamen aptius quam lacrymari? Assertum est Deum oculos velut fenestras in corpore stansisse, quatenus conspiciens anima per has ea que foris sunt contempletur. Nec non illos creavit, ut quidam essent cauales per quos emitteret, & foras eijceret per lacrymas cordis, eructatus.

III. Similitudo. Necessaria est naui anthia, ut ex sentina aqua exhaustantur: fieri etenim aliter non potest, quin mare percurrere aquas non attrahat quibus oneretur, & ad ima depumitur, certo submergenda, nisi per anthiam ab aquis exoneretur; quocirca in ipsa componitur. Homo naui est, mare selcans huius mundi tempestuosum & amarum, & impossibile est suppositis tot turbibus ac tempestatibus, nullas subintrare tristitia, ac cordis doloris aquas, quibus preloccetur, & absorbeat. Nulla ad hoc passio ipso maiore potentior ut aperire notat D. Thom. variis S. scriptura locis. Modò dicitur: *Sicut vinea vestimento, & vermis ligno, ita tristitia viri nocet cordi.* Nunc asserit: *A tristitia fistinat mors.* Et iterum: *Spiritus tristis exsiccatur ossa.* D. Basil. iusè disputat, & idem per exempla multorum confirmat quosdam præ nimia emoti tristitia, alios apoplexia percuttos: alios infirmitate & paralyti, quæ similitè D. Thom. probat. Anthia quæ aquas exhaustit: oculi sunt, dum lacrymas emittunt. Quæ de causa quando Suiamitis accessit, mare tristitia & doloris, Elisei pedibus aduoluta, cum eam famulus Giezi inde auellere conaretur, ait illi Propheta: *Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine est.* Unde proverbium emanavit: (a) ex ploratu quies. Pures circumferuntur opiniones: quid primum emittitur formetur in corpore humano: num cor, num cerebrum, num oculi: & veriorum eorum credo sententiam, qui nascitur primò cor formati & cerebrum, in quibus est vitæ principium: sed cum illis pariter formantur oculi, ita ut pro passu quo cor formatur, etiam formetur oculi: quia cor nullo magis magiget membro quam oculis, non tantum ad videndum, quantum ut per illos exiret, & maiores suos pernasque exhanat amatores: pluratus quietem tribuit.

4. 2. 9. 37. 2. 7. 17. 25. 38. 19. 17. 11. 12. 4. 1. 2. 9. 38. 4. 3. 1. 9. 4. 27. (a) Plorat para d. f. confar. IV. Lacrymis cor alleviatur.

Refert D. August. tantum fuisse dolorem, quem ex charissima sibi matris contraxit obitu ut veteretur ne ex hoc extingueretur: verum inter alia remedia sibi occurrentia, nullum invenit efficacius, quam ut cubiculum ascenderet seque in lacrymas effunderet vberitimas: Illi

namque videbatur, quod tanto cor eius amplius recreabatur, quanto se fletu macerabat copiosior. Quocirca D. Ambros. videns serotum eius oculos lacrimis madere copiosissimis, illas sic affatur: *Non vestras sermone meo penicillo abstergeam lacrymas: neque enim id facere vellem etiam si possem.* Arguendi sunt ut insipientes, qui afflictum consolatur ex morte uxoris suæ, vel viri, vel filij alijque occasionibus, aiunt illi. Noli flere, parce lacrymis: etenim stultus esset ille, qui cernens alterius manu carbonem imponi ignitum, diceret: amice, ne sentias ardorem, ne tepidum aduras. An ergo, cum excutere à se non possit carbonem, possit manum suam non adurere? Si posses accedere, & carbonem tollere, facile posses, eius ardori subvenire. Non modicè molesta fuerunt lob amici eius: cum enim cernerent eum sanie, doloribus, pernasque supra modum afflictum: hoc illi sugerebant pro lenimine, macle animo, consolante, & hæc non tam impatienti talis animo. Quos querulos arguit esse consolatores: *Consolator querulos vos omnes estis: Numquid habebitis finem verba ventosa?* Hæc amici, quam mihi graues estis, quam sunt mihi verba velta vehementer molesta, nihil enim præter ventum aëremque contingunt. In Hebræo legitur: *Verba aëris*, nullius substantiæ: cum verum mihi non superant tergendo maiori remedium. Heu quatus est illorum numerus gravium consolatorum. His sciat vberitimus nudus.

Eximius ille prædicatorum primipilus Salomon sic ait: *Vidi calumnias, quæ sub sole geruntur, & lacrymas innocenium, & minimum consolatorum.* Qui fieri cret hoc? Nihil frequentius invenies quam turmatim omnes afflictum convenire consolatos, dicendo Domine mihi. Nolite flere, fat datum est lacrymas, supprime fletum. Sic est, sed non veris eos docetis esse consolatores, sed querulos, quique dolorem ex viis exulcerent. Non possum ego maiora nos alij (sic D. Ambros.) dolorem auferre vestrum vide nec licet, nec ratio suadet lacrymas ex fletu prohibere emanantes, & quamvis illas pellem abstergere non abstergerem: per illas etenim cor suæ causam exhaustit tristitia: *Est enim ipsi afflicto scilicet quadam etiam fletu voluptas, & plerumque lacrymas, & mentem alleviant fletus refrigerat pectus & massim solatur affectum.*

Ut quid igitur o Domine hanc prohibes plorare viduam, ut quid ais: *Noli flere, Flear, lugeat: ut allevi-*

Orat. in obitu Valentini.

D. Ambros. Tom. 1. V.

D. Ambros. lacrymas noluit prohibere

IV. Nec sunt prohibenda. 1. 2. 36.

Ecl. 4. 1.

VII. Nullus verus est consolator nisi Deus qui causam tollit tristitia.

D. Ambros. Tom. 5.

aleuietur, & per oculos cordis poena mitigetur. Optime ait illi: *Noli flere*: ipse etenim ad-
 fiat, qui præstare potest dolori remedium, eius
 tollens originem. Quid viduam hanc exulcerat,
 quid cruciat, quid cor ei constringit, ut per
 oculos distillet? Vncti sui filij mors, quem

præsentem amariis desier. Dolore ex præsentibus
 nascitur malo, sicut & timor: etenim in lum ad
 tristitiam timoremque instigat, ut declarat &

1. 2. 9.

36. 4. 1.

L. 1. fid.

Orth.

4. 12.

probat D. Thom. ex doctrina D. Iohannis Da-
 masceni. Huius viduæ moestitiæ causam loquens
 ille poterat auferre, qui vitam mortisque habebat
 imperium, unde quolibet potuit hominis solamen
 hunc afflictae mulieri fuisse inefficax & nullius
 effectus: non enim possunt homines virtute tan-
 tummodo suorum virum naturalium, huius cau-
 sam tollere tristitiæ. Hæc fuit ea causa ob quam
 Iacob tunicam carnis charissimi sibi Ioseph
 sanguineam, credens à fera pessima disceptum,
 & devoratum, tunc se dolore luctuque confecerat,
 ut, ut nullus hominis voluerit admittere con-

Gen. 37

VIII.

Idco

la ob

noluit

confo-

lari.

Tob. 10.

4.

solationem: *Sisses tunc in iudicio est cetero lugens*
filium suum multo tempore. Congregans autem
cunctis liberis eius, ut temerem dolorem pa-
tris, noluit consolationem accipere. Item aduer-
noluit in Anna matre Tobie iunioris, de
qua sic S. Eloquentium: Elebat mater eius irre-
mediabilibus lacrymis, cui quomodo vir eius diceret:
Tace, & noli turbare, nullo modo consolari pote-
rat.

Et huius ratio facilis est, quia quo tem-
 pore tristitia ab eo qui eam patitur non expelli-
 tur, nec malum, eius origo & causa; nec
 ipsæ possunt lacryma coluberi: nec dolor eius
 temperari: quia ob malum quod patitur, eas
 effundit. Igitur noli flere mater vidua: hic ete-
 nim adest, qui causam tollit, eumque viuum
 restituet: ipse namque est de quo Salomon:

Sap. 16. 13.

2. Reg. 2.

Isai. 61. 2.

Tu es Dominus qui vita ac mortis habes in te, tuus:
 Et illa mater Samuelis sanctissima: *Dominus*
mortificans & vivificans, deductus ad inferos & re-
stituit. Hic ergo vetus consolator, & eo colli-
manje eius aduentus, ut per Mariam promitte-
rat: Ut consolaretur omnes lugentes. Omnes in rei
veritate consolatur, non enim sunt eius verba
veritosa, aut nullius substantia, sed in illis
divinam complectitur virtutem quâ cæco lu-
men restituit, claudo pressum, afflicto sola-
men, mortuo vitam. Plorat Hieremias ob non
exiguas populi calamitates, vrbisque desola-
tionem, nec non eo quod verus consolator om-
nia damna separaturus longius abscesserat. Id-

Toren. 15.

16.

circa ego plorans, & oculus meus deducens aquas:
 quia longè factus est à me consolator. Noli flere
 moesta vidua: quamvis enim non sit minima
 tua calamitas, prope est & oculis tuis vicinus
 vetus consolator: siquidem illius subleuamen
 non aëro, non solis conflat verbis, sed ut effi-
 cax prælet tibi venecium, à filio tuo mortem
 abigens, quâ tu opere cruciaris, visamque illi
 impertie.

Pro pietate quadam singulari Christus sibi
 nomen assumptum, & sub eo seipsum ma-
 nifestat: etenim sicut aer iolter, quantum-
 vis invisibilis, obsecus appareat, quando den-
 sissimis, & crassissimis obtegatur tenebris, ut
 tristitiæ noctem indusse videatur, orto tamen
 sole, eumque radijs suis lucidissimis plenè perlu-
 strante, tenebrae dissipantur, novamque mun-
 dus eius luce lætitiæ capit universalem: sic
 Christus Dominus iolter maiori efficacia præ-
 stans ex mundo eliminat tristitiam, ac uer-
 rorem lugentium omnium. Tenebantur au-
 tiqui Patres obsecusissimis illis inferni tenebris
 ortum solis huius divini ac naturalem eius au-
 ditissimè expectantes, cœlesti illa orbati luce, quâ
 Deum videre debebant in ea forma, quâ ex pe-
 ditabant illum intueri: cum autem se hac luce
 privatos dolerent, graviori aborbabantur an-
 mi tristitia, cuius ut Apostolus declararet ma-
 gnitudinem, allent illos continuis atque acutissi-
 mis fuisse coloribus viceratos: *Quem Dominus susci-*
taus fuit doloribus inferni. Sola verò oporata

IX.

Chri-

stus

proprie

sol di-

citor

doloris

tene-

bras

dissi-

pat.

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

enim Dominus est, de quo Pfalſit David: *Qui redimiſti de interitu vitam tuam.* Et ipſe vita eſt per eſſentiam talis vt *Quod factū eſt in ipſo, vita erat.* His conſequenter de eodem cauit David: *Si ambulauero in medio umbrae mortis non timebo mala: quoniam tu mecum eſ.* Notandum eſt hoc verbum, *in medio*, q. d. quando me circumdant video & periculis lugeo arctatū grauiſſimis, & proſtratum ac velut extremis comprehenſum malis: nihil horum verebor, quia tu, Dñe, mecum eſ omnium bonorum cumulus & ſcaturigo. Sic auſo Spiritus S. aſſerem: *em: Non contriſtabit iuſtum, quidquid ei acciderit: Iuſtus eſt qui ſecum habet Dominum, & cui Deus aſſiſit, vt piſſimus pater, vt paſtor ſolicitus, & omnium ſuorum cuſtos vigilantiffimus, & protector diligentiſſimus.* Hæc ſi bona omnia ſecum Deus deſerat: quid timeat ille, qui ſecū habuit Deum? Hic optimus eſt viduz conſolator: & tu quocumque fores, niſi ſolis verbis tui conſiſteret ſumma leuaminis, fieres autem ſi tollendæ lacrymarum eius cauſe adlaborares, ſi eius paupertati ſuccurreres, ſi deſertam ſubleuares, ſi iuſtæ eius patitur faueres, ſi aſſigentes eam, tua ipſe auctoritate reptimeres.

61. Super hoc rationē hanc fundatit Apoſtolus, qua ſolaretur Theſſaloniceuſes in morte defunctorum ſuorum, illos admonens, quod ſi mors illorum, nos prægandi aſſiciat iuſticia, Chriſtum habeamus, qui illius eſt deſtructor, & omnium, qua mors inferit, dampnorum reparator: *Nolumus vos ignorare fratres, de dormientibus, vt non contriſtati ſiſtis, ſicut & ceteri, qui ſp̄m non habent.* Non ait, vt non contriſtati ſiſtis ſimpliciter: hoc enim in tali occasione nobis ſuadet ipſa ratio, ſed non morte infidelium lugeamus, in quibus cum ipſa morte ſpes omnis auferretur amplius conſpectu fruendi defunctorum, quos credunt ſe perdere in æternum, & omnino, quod cum ſibi perſuadeant, non miremur eorum lacrimas nullum admittere ſolacium, nullo termino comprehendere. Sic nobiſcum non agitur, cum enim fideles ſciamus, certa fide & indubitata Chriſti gratiam & virtutem credimus, qua mortem ſua morte deſtruxit, & noſtram ſua reſurrectione vitam reparauit, itaque qui moriuntur, non conſumuntur, ſed ad quietem ſe componunt, vt ſuo tempore Chriſti virtute ad vitam exiſtentur immortalē: *Si enim credimus, quod Ieſus mortuus eſt & reſurrexit: ita & Deus eos, qui dormierunt per Ieſum, adducet cum eo.* Migrat amicus tuus de domo tua cubitum in domum ſuam; non hic te diſceſſus aſſigit: etenim noſti, Hieron. Bapt. de Lant. Tom. III.

quod ſi diſcedat, non diſcedit, ac numquam eſſe reuertetur, ad ortum equidem ſolis euigilabit, & remeabit te viſurus, tuque illum, & hac ratione nos inuicem oportet conſolari: *Itaque conſolamini inuicem verbis iſtis.* Quantum ſapio ad memoriam nobis reuocat quod legimus: *Israelitæ timentes ac præuiden- tes ſe in captiuitatem abducendos apud Perſas de igne vel Babyloniis ſummo ſtudio conati ſunt iuta- ri ſacrum ignem, qui perpetuus ardebat in alta- ri. Quem cum accepiſſent in puteo abſcondere- runt, qui licet aqua non eſſet humidus, erat ta- men luto ſordidus. Quis vidit huic ſimile, i. Machab. ignem abſcondere in puteo lutoſo ac terreoſo. Plurimo hic latuit tempore & tandem in luto conuerſus eſſe ſcribitur; hoc enim his verbis ſignificatur: *In aquam craſſam.* Aliquo poſt euoluto tempore ſoluta captiuitate ac po- puli exilio, quodam die ad ortum ſolis illum extraxerunt & cum primum radij ſolis in eum exaſſerunt tantus repente ſuccentus eſt ignis, vt totus populus ineffabili gaudio perfunderetur, & circumuicini montes claritate fulgerent omnino ſingulari.*

Non poſſumus hoc in mundo ſemper remanere neceſſarium eſt ſilium tuum, amicum tuum puteo abſcondi ſ. pulturae, luto terraque inuolui, quo ſatis ſuperque ſecurus eſt, quod eo ipſo vertendus ſit i ſam terram ac lutum: verumtamen abſoluta captiuitate, qua hoc in mundo deſtinatur, cum tempus illuxerit, de quo Apoſtolus: *Creatura liberabitur à ſeruitute corruptionis: Rom. 8. 21* Quando dies aſſuſerit æternitatis, dies nempe iudicij quo ſol ille iuſtitiæ reſplendens clarifque ortus fuerit cui radjs ſuis ſalutem adducet viuificam: *Orietur vobis timentibus nomen meum ſol iuſtitiæ & ſanctas in pennis eius. Tunc fiet vt corpora ſepulchris ſuis egrediantur accenſa noua ſalutis a gloria clauſate: Et egredietur ſ. ſalutis. Hoc indicat Apoſtolus: *V. a. veſtra aſſ. Coloff. 3. 4* condita eſt &c. Cum Chriſtus appareret vna veſtra, tunc & vos apparebitis cum ipſo in gloria. Et idem ipſum indicat dum ſubiungit: *Quoniam ipſe Dominus deſcendit de caelis, & mortui qui in Chriſto ſunt, reſurgent prius.* Quinimo idcirco prius annotauimus iuſtiam rationem ob quam fideles corpora componant defunctoium, aromatis condiant, niſius abluant, quaſi ſepulchri arcæ reconſtantur vt in die reſurrectionis egrediantur.*

